

Svátek vzpomínky na věrné zemřelé

... mám moc ráda, líbí se mi ozdobené a osvětlené hroby a ráda hlavně v tuto dobu hřbitov navštěvuji. Chodíme hlavně na hrob našeho tatínka, kde se nás sejde více z rodiny, modlíme se a zpíváme tam tatínkovy oblíbené písničky - to tam musíme chodit za tmy, aby se mladší členové rodiny za náš zpěv nestyděli.

+Noela

Slova z pastýřského listu našeho arcibiskupa Jana.

Blíží se konec Svatého roku milosrdenství, před zakončením nás ještě čeká vzpomínka na věrné zemřelé a my máme příležitost si připomenout poslední ze skutků milosrdenství, kterým je pohřbívat zemřelé a za živé i zemřelé se modlit. Lidé živí, kteří se nacházejí v nějaké nouzi, probudí snadněji náš soucit, než zemřelí, které už nevidíme, pokud nejde o příbuzné či přátele. Proč je důležitá láska k zemřelým? Protože vyrůstá z křesťanské víry v život věčný a zároveň ji posiluje. Těla zemřelých si zaslouží úctu, protože jde o lidi, které Kristus vykoupil za cenu své krve. I když dnes mnozí upouštějí i od pohřebních rozloučení, protože ztratili křesťanskou víru, pro nás je účast na pohřebním rozloučení projevem víry a skutkem lásky, i když jde o lidi cizí. Nejde nám o okázalost či drahé obřady a pomníky, ale o vztah lásky.

V řadě farností jde při příležitosti pohřbu celá široká rodina ke zpovědi a svatému přijímání, aby dala zemřelému nejcennější duchovní dar. Zvláště v týdnu po svátku Všech svatých, a v naší zemi výjimečně i v týdnu předcházejícím, se přicházejí mnozí modlit, aby získali pro zesnulé plnomocné odpustky, tedy vyprosili jim zkrácení očištění. To je mimořádně významný dobrý skutek, k němuž vás chci povzbudit. Ze srdce žehná arcibiskup Jan